

***Я наче полум'ям
палаю***

(до 65-річчя ярмолинецької поетеси

Жанни Олійник)

Ярмолинецька центральна районна бібліотека

Красзнавчий відділ

Я наче полум'ям палаю

(до 65-річчя з дня народження Жанни Олійник)

Ярмолинці, 2016

ББК

Я 72   Я наче полум`ям палаю: біобібліографічний покажчик (до 65-річчя з дня народження Ж. Олійник)/ Укладач В. Москаленко. – Ярмолинці, 2016. – 16с.

У біобібліографічному покажчику подається матеріал про життя і творчість відомої не тільки на ярмолинеччині поетеси, члена Конгресу літераторів України, Жанни Василівни Олійник.

Видання розраховане на широке коло шанувальників поезії, вчителів, бібліотечних працівників, краєзнавців.

А слово може боронить... (Життя і творчість)

Ці слова належать ярмолинецькій поетесі Жанні Олійник. Жанна Василівна народилась 8 червня 1951 року в м. Одесі. Згодом батьки переїхали в смт. Ярмолинці. Тут закінчила десятирічку. Хист до поезії проявився у неї ще в шкільні роки. Із усмішкою пригадує, що навіть влаштовувала творчі змагання з однокласницею, яка теж писала вірші. Йшли роки, та захоплення поезією не полишало тонкої, ліричної душі. З часом її вірші ставали більш витончені та зрілі, прості та щирі, вони легко сприймаються слухачами. В Ярмолинцях знайшла своє сімейне щастя – чоловіка Олександра, а згодом народився і синочок Руслан, якому присвятила вірш:

Колискова долі.

Син спить. Я задумливо слухаю тишу,
Дивлюся на сина і долю колишу.
Він виріс. Думками сягає вже неба.
Та долю для сина зростити ще треба.
Гойднула колиску. Гойднулися зорі,
Гойднулися хвилі в далекому морі,
Гойдається Всесвіт, плекає надію
На щастя для сина, на здійснену мрію.
Я щиро молюся, я сліз не ховаю.
У неба я долі для сина благаю,
Добру, щасливу і світлу годину.
Для тебе, мій сину, для тебе мій сину.

Своєму сину, поетеса присвячувала самі ніжні і теплі вірші, він був її редактором, її нещадним критиком і її найпершим слухачем.

А скільки було переживань і недоспаних ночей, коли Руслан пішов служити у збройні сили України. В той час Жанна Василівна написала для свого сина вірш «**Мамина молитва**» :

Молитва за сина – чистіша сльозинки

Молитва за сина – надії краплинка

Молитва за сина в годину не ранню

Молитва за сина на самім світанні.

Молитва до матері, що знає тугу

Бо віддано сина було на наругу

Молитва безмежна у просторі й часі,

І скільки молитов ще у мами в запасі.

І тільки справжня мати, яка так переживає і молиться за свого сина може написати такі проникливі рядки. Вона вміє втілювати почуття і думки у поетичне слово.

Жанна читає свої вірші зі сцени на святкових концертах. Її поетичний твір «Ярмолинці», покладений на музику братами Гжегожевськими, був присвячений 600-річчю рідного містечка.

Поетеса друкує свої твори в районній газеті «Вперед», чимало її поезій увійшли в літературний альманах «Медобори» №1-3; 5-10. Поки що збірка авторки ще не вийшла, хоч має в своєму доробку понад 200 віршів.

З-поміж літераторів нашого краю вона досить плідно працює на ниві

творчості - шліфує рими, вдається до порівнянь, сповідує точність у дотриманні розмірів строф, дарує читачам рідною мовою те, що відкрилось тільки їй.

Лише у п'ятьох випусках популярного альманаху «Медобори» надрукувала кілька десятків віршів, що загалом змогли б скласти цілу збірку! Й інші видання дихають струменями творчості поетеси, як от «Зоряна підкова» та різні посібники краєзнавчого напрямку. Своїми віршами вона прагне зробити світ кращим, добрішим, духовно багатшим, а людей – щасливими. Кожен твір – своєрідна сповідь автора, епізод її життя, він зачіпає найтонші струни людської душі.

А зараз в житті Жанни появился ще один цінитель її поезії – це маленький внучок Богданчик. Він часто гуляє з бабусею і уважно слухає віршики і казочки, які складає для нього Жанна Василівна.

Талановита майстриня пера заслужила високе визнання серед літературних кіл, шанувальників поезії. З 2005 року Жанна Олійник постійний член літературного клубу «Автограф», який діє при районній центральній бібліотеці, і вважається однією з головних постатей у творчому клубі.

А в 2009 році вона стала членом Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України».

Її ім'я красується у бібліографічних довідниках «Видатні люди Ярмолинеччини», та «Літературна Ярмолинеччина».

І ось тепер теплий, барвистий червень приніс на життєву ниву обдарованої жінки славний ювілей. Хай доля збагачує Вас життєвою мудрістю, енергією, натхненням і радістю на довгі, плідні і щасливі роки. Тож, з роси і води Вам, Жанно Василівно!

З літературного доробку:

ТЕЗКА

Тоді, як батько й матір
чекали божий дар,
їм трапилася книга
про діву Жанну Д'Арк.
Отак гучне ім'я це
судилося мені.
Але характер діви,
що гартувавсь в борні
У спадок не дістала.
Чи слабкою була,
Чи може доля шансу
такого не дала?
То ж з нею не рівняюсь
та присягаюсь вам,
Що за високі цілі
і я життя віддам.

ОДВІЧНЕ

Одвічна загадка любові?

Твою я тайну пізнаю

І знову серце рву до крові,

І падаю, і знов встаю.

Я вже втомилась так любити,

А не любити я боюсь.

Без тебе я не зможу жити,

З тобою щастям захлинусь.

Сьогодні ти зоря ясна,

А завтра темна-темна ніч.

Тебе я знаю і не знаю.

Побудь зі мною віч-на-віч.

Іще хвилину. Я благаю

У мої очі зазирни.

Мовчу я. Ти ж бо знаєш, знаєш

Все до самої глибини.

Я наче полум'ям палаю...

Це почуття не має меж.

Я в нім згорю до тла, та знаю,

Що ти згориш зі мною теж.

З ДУМОЮ ПРО СИНА

Перу ввечері армійську форму сина Руслана. Трохи дивну, не знану до сих пір, але знайому з кінострічок та з ілюстрацій книг. З яким благословенням виконую свою роботу. Руки, мов крила чайки морської - то злітають, то поринають у пінне море мого старання. Якесь таїнство вбачаю у занятті, не довіряючи його бездушній машині. Відчуваю, як пробуджується в мені невимовна глибина почуття чогось високого, вічного, святого... На ранок випрана і випрасувана амуніція чекає пробудження солдата. Нехай збереже вона тепло материнських долонь і зігріє в негоду, нехай ніжним шовком огорне стрункий стан юначий, стане міцною бронєю від усіх негараздів.

Закінчується короткотермінова синова відпустка. Спливуть лічені хвилини - він прокинеться, одягнеться у свіжу військову форму.

Відчуваю таке безмірне щастя від того, що виряджаю його не на ратний шлях, а на мирну службу. Перехрещу вслід і прошепочу: "Я з тобою, мій сину, я завжди з тобою..."

Тоді, як зазнавав невдач, щоб біль колін нестримний зняти...

Тебе просила я: " Не плач, а то не візьмуть у солдати".

Ця вічна гра у вояків - шаблі і всяка інша зброя,

І босий командир велів відзначити героя.

Коли так швидко виріс син – Вже зібрані нехитрі речі.

Прощальне щось курличе клин.В твоїх руках дівочі плечі.

Ось звуки маршу зазвучать,І ми схвильовані із татом.

«Що ти, матусенько, не плач, от я і став тепер солдатом»

Публікації творів Ж. Олійник в збірниках і періодичних виданнях.

Тезка; Колискова доли; «Не стоїть Земля на місці»; «І ще в політ не рвуться крила»; «До болю, до вічного болю...»; «Ти летіла, а не йшла»; Поезія, «Старіють вірші, як старіють люди...» // Медобори. Альманах, №1. – Сімферополь, 2007. – С. 88-91.

Споглядаючи зоряне небо; Через терни; Муки творчості; Осінь; Митець; Віхола; Кінець літа; Ніч; Дзеркальце; Еліті нації // Медобори. Альманах, №2. – Сімферополь, 2008. – С.31-38.

Сонячний вірш; «Розкриє сонце золото долонь...»; «Похмурий день, а на душі...»; Сон в грозову ніч // Медобори. Альманах, №3. – Сімферополь, 2009. – С.58-60.

Про гроші; «Щире слово і пізня розмова...»; М. Ковалю; Україні // Медобори. Альманах, №5. – Хмельницький, 2011. – С.77-80.

«Дорога пахне пилом, споришами»; «Осінь плаче дощами рясно»; Істина життя; Осінній пейзаж // Медобори. Альманах, №6. – Хмельницький, 2012. – С.53-55.

Ода колгоспному конику; «Буруль дзвінкий, веселий перестук...»; «Твоє, осене, личко змарніле...» // Медобори. Альманах, №7. – Хмельницький, 2013. – С.39-40.

Мій рай; Через терни; Споглядаючи зоряне небо; «Слова і душі не зміліли...» // Медобори. Альманах, №8. – Хмельницький, 2013. – С.20-22.

Українці; «Ой ховала, мати сина, ховала...»; Одвічне // Медобори. Альманах, №10. – Хмельницький, 2015. – С.49-51.

Новорічні бажання; «Їм надолі судилось зустрічатися в Щасті...»;
Не вбивай синів моїх; «Ой ховала мати сина, ховала...»; «Не звикнеш
до болю, до втрати...»; «Зневірились у сподівання...» [вірші]// Щоби
не впала Україна на вщент розбиті коліна: поетична збірка /
Ярмолинецька ЦБС.- Хмельницький, 2015. – с. 56-66

***

Колискова доли; Рідна мова [вірші] // Вперед. – 2003. 15 листопада.

Душа болить [вірш] //Шкіл.світ. – 2005. – грудень.

З нових поезій: Жанна Олійник, Микола Коваль // Вперед. –
2006.- 26 травня.

Два вірша на одну тему: вірші Б. Фурмана і Ж. Олійник // Вперед.
–2006. – 13 жовтня.

Мені писались вірші [вірш] // Вперед. – 2006. – 26 травня.

Ярмолинецький вальс [пісня] // Вперед. – 2011. -19 серпня.

Митець; Бувало; «Відчути хочу світ оцей...»; «Не відректись
мені, поету...»[вірші] // Шкіл. Світ. – 2011. – червень.

Було ж...; «Сніжком засипало алеї...»; «Я не перлів сліпучих
намистом...»; М. Ковалю [вірші] // Вперед. – 2011. –10 червня.

Тримаймося, бо ми того варті[вірш] // Вперед. – 2015. – 16 квітня.

Зміст:

А слово може боронить... (Життя і творчість).....5
З літературного доробку.....8
З думою про сина.....10
Публікації творів Ж. Олійник в збірниках і періодичних виданнях...11

Інформаційне видання

Я наче полум`ям палаю

(до 65-річчя з дня народження Ж. Олійник)

Відповідальна за випуск:

Гриб М.А.- директор Ярмолинецької ЦБС.

Укладач:

Москаленко В. М. – бібліограф-красзнавець.

Папір офсетний. Формат 21x14,5. Друкізографією. Наклад 12 примірників

Підписано до друку: 2016 року. Віддруковано з готового оригіналу – макета

Ярмолинецька ЦБС. Снт. Ярмолинці пл.. 600-річчя Ярмолинець, 1а

